

עין משפט
גר מצות

כג א מ"י פ"ב מהלכות
נזירות הלכה ו:
כד ב מ"י שם פ"ד הל"ג
סמג עשין קסו:
כה ג מ"י שם הל"ו:
ד מ"י שם הל"ז:

הריני נזיר פרק שני נזיר

והריני גיד בשדה י"ב. מירוש דקמס' מירות דהי שלשים יום
וגזיר מהא יום מירות דנפשיה והשאה נמי קבל מירות דבנו
דנבראה והתחיל למנות מירות דנפשיה ק' יום ויולד לו עד פס
שבעים יום שבעים נמי בכלל לא הפסיד כלום מירוש י' אחרי שמימות בנו של
שלשים יום מוולעם חוץ ק' יום עדיין?

ר' הריני נזיר לכשהא
ו ואמר ואני מהו מי
שיה קאמר או דילמא
ליה מוותך יתיבעי:
נזיר כשהיה ליה בן
ואח"כ נולד לו בן
כ מונה את של בנו
בן ונזיר התחיל מונה
לו בן מניה את שלו
ואח"כ משלים את
אמר הריני נזיר
נכשיו מאה יום מהו
שרין לא שלמין לא
יאיח ליה גידול שער
עני ליה יגידות
א קא מבעיא ליה
אה"ל

[illegible]

קאמער דלאה נזיר כשיאָה לי בן :
לעלוני כוויצין. לכשיאָה לו בן אהא נזיר
הריני נזיר. מעשיו נזיר לכשיאָה לו
אם השלם את שני נולד לו בן ומהל עליו
נזירות שהזיר על בנו א לא לכשיאָה
לו (א) : פתלים את שנו. לפי שקבלו
עליו מחילה ואח"כ מונה נזירות שהזיר
על בן (א) דמיון שחל עליו על בן נזיר
שלא השלים נזירות שלו נעשה כנזירות
אחת ולכן אינו יכול לגלות (א) אבל
אם אחר הריני נזיר כשיאָה לי בן
ונזיר. דמשמע (א) נזיר מעשיו התחיל
למנות את שלו ואח"כ נולד לו בן
הואיל וקבל נזירות על בן מחילה
מזניח את שלו ומונה את שני ואינו
מגלה ואח"כ פתלים את שלו לתקום
שפסק (ב) מחילה : (גלוין) (ב) ומ"ה
(א) השלם וקבל עליו נזירות שלו
מחילה מחילה את שלו שיהא מגלה
בנימין ואילו כפיאָה קדקיל נזירות
של בן מחילה מוקי לה המורה כגון
דנזירות של בן מחילה ומשי"ה
מוקי לה (ד) הכי דאי לא התימא (ב)
לא הוי נזירות כלל כיון דמחילה את

שלו והאחז את כל צניו
וקיימתי לן בצבא דסיפא דסר
שער. וזה דכחש שמונה
לפני חזק דקנינו והוא לי
אכלת בין וזו ועוד ומה
למאי מילתא הוא יקרא מתח
ונבלה ביחסי. וכי מומא אי
בזירי ל' למאי דמיימי
לחזקא לשמיעינן עד ע' ו
גלויין: **גמ'** כפי רבא ה
לי שאל אמר הריני נזיר
יו) וצנזניות וזו שאלת
אומי נזירות שאלת לאחר ל'
אוי הילכך מלה גלויין
מונה נזירות וסגדד לאחר
סורין דאמר הריני כי: כיון
מעבשיו ומותר לשמות כי: כיון
מונה כי: וס' או: דילמא
מעבשיו אכתי מייחרי להו
דלמאי כה גידול שער עובד
ואחר כן מונה ל' וזו
דלמא: ויבעי ליה וזו
ללאחר ל' וזו מעבשיו נזיר
מילי או דילמא לאחר וזו
מקמיבעי ליה אלא דא
נזירות מתוך נזירות קא

[illegible][illegible]

תו לא פשו ליה כדי גידול שער
ותר את הכל אם אין שם כדי גידול
בו לא ליגלה הא ודאי מילתא דלא
בזכי שאלתה מיר ומיר שאלך
בדמית את של ומונה את בזכי
לא שם בזכי לא לדיית קרבנותי
הך בזכי לא מירי גזירות קסם אלא
הך בזכי גזירות קסם (אם) משום
ההפך כלום נלמח ע' קומה. ע"כ
ני גזיר. כ'. כלומר הא ודאי פשיטא
לחזר ל' יום ומעבשי גזיר קסם כיון
מעבשי טיבול להשלים קודם שיחזיל
ע"ד דהא ל' דלמח מיר קסם דהיינו ל'
ומעבשי לאלתר ומגלה ליום ל' ושוב
ומגלה לקוף ל' אלא הא בעי דבא
הבלין ק' בעשרין לא שלמין לא חילין.
א' מונה ל' לחזר ל' יום ומגלה ואח"כ
א' דלית מחזיל למחמי מירום ק'
די גידול שער דהא פשו להו ממין
והליכך מחזיל מעבשי ומונה כ' יום
כ' מונה פ' ימים כדי להשלים גזירות
כ' מושטם. כגון דלמח הרמיי מיר
קסם דלא גזי כ' לא שלמין (ולא)
לין (ומגלה) אחת על כולן: אין הכי
וגו דהא קא מיבעיא ליה. כלומר
יבעיא ליה והכי קא מיבעיא ליה:
אח"כ

(א) כִּבְרֵי כְחוֹב כְּחַן הַלֵּלִין
לְחַמֵּשׁ עֶשְׂרֵי: (ב) וַיִּחְשֹׁב:
(ג) וַחֲמִשִּׁי הַמִּסְתֵּר: (ד) מִן הַקֹּץ
כִּבְרֵי עֲשֵׂהוּ דְלֹא אֲחֵרֵת לֵלֵךְ
אֵלָּה מִיָּדוֹת חָסֵם מִן הַסִּסְקִין
(ה) הָאֵל: (ו) דְקָא: (ז) לְחַמֵּשׁ
(ח) יוֹם: (ט) מִיָּדוֹת: (י) וַיִּמְלֹךְ:
(יא) קֹלָהוּ: (יב) מִיָּדוֹת: (יג) שָׁמֶר:
(יד) וַיִּחְשֹׁב: (טו) חֲרִילֵי לִיבָא דְכִּבְרֵי:
(טז) חֲרִילֵי גִבְרֵי חֲמִשִּׁי הַמִּסְתֵּר
מִנְחָלָה וְכֹל עֲשֵׂרִים יוֹם אֲחֵר
לֵגְלֵל לְחַמֵּשׁ יוֹמֵי וַלְחַמֵּשׁ
לְחַמֵּשׁ מִן עֲשֵׂרֵי מִיָּדוֹת יֵלֵךְ
מִנְחָלָה וְחֵזֶר וְחֵזֶר יֵלֵךְ
כִּי רַחֲשִׁים מִנְחָלָה מִנְחָלָה אֲחֵר
כִּי עָלָה הָאֵל:

א | רש"י ד"ה אחר הרמי
נדר וכו' שהוצר על בנו. נ"ב
ע"י ת"מ: ב | ד"ה גלין ומפי
המורה דהואיל וכו' דאי לא

[illegible]

1. ציל סט. 2. חיבה עדין
3. מתחזקת ילד תלמן דריש.
4. ציל בן. מתחזקת ילד תלמן וחיבה חס.
5. מתחזקת. ציל בוס' חס תלמיט.
6. ציל אלה בלחור. 7. ציל דרשנסיס.
8. ציל דרשנסיס. 9. ציל אלה בלחור תלמיט.
10. ציל בלחור תלמיט.
11. ציל בלחור תלמיט.
12. ציל בלחור תלמיט.
13. ציל בלחור תלמיט.
14. ציל בלחור תלמיט.
15. ציל בלחור תלמיט.
16. ציל בלחור תלמיט.
17. ציל בלחור תלמיט.
18. ציל בלחור תלמיט.
19. ציל בלחור תלמיט.
20. ציל בלחור תלמיט.
21. ציל בלחור תלמיט.
22. ציל בלחור תלמיט.
23. ציל בלחור תלמיט.

והשלים את שלו. שקבלו
והחלה ואז מכלה בין שתי
המחציות, כיון דלא נחית
מנינא וכחד נחיות הו
המחצית בשניה. כנחית את
שלו. שנחיות כנו קבל תחלה,
והשנימה את של תחלה מפני
והמחצית בין שתי, ואז מכלה
הנחיות. (שם)

צ"ח תשס"ג: נדירות ולענות נדירות בכו. ודקלו: חות מנין מלהם? לכן? ויש שהחליח בכך למנות. אבל אם אמר הריני יודין? ויש נדויר ששיבתי? לכן? כינוי דקאי? צריך להפסיק ויחיותו ששילוי? לכן? לא חילוי עליה נדירות בכו? ויש שישלים נדירותו. והכי מסתברא.

והפסקה: ויש שישלים נדירותו ששילוי? לכן? כינוי דקאי? צריך להפסיק ויחיותו ששילוי? לכן? לא חילוי עליה נדירות בכו? ויש שישלים נדירותו. והכי מסתברא.